

COM PRESENTAR UN TREBALL

La presentació d'un treball és un aspecte molt important a l'hora d'avaluar-lo. Per molt bo que sigui el contingut, sense la forma adequada la lectura i l'anàlisi poden resultar dificultosos. Un bon treball mal presentat pot significar un suspès.

En aquesta activitat s'ofereixen uns quants consells per a presentar treballs de forma correcta

● CONSIDERACIONS GENERALS

La redacció i la presentació d'un treball han de tenir present en primer lloc les indicacions del professor. En alguns casos els professors sol·liciten que s'usi una format determinat (tipus de lletra, espaiat, marges... etc.). En aquest cas, s'hauran de respectar aquestes normes.

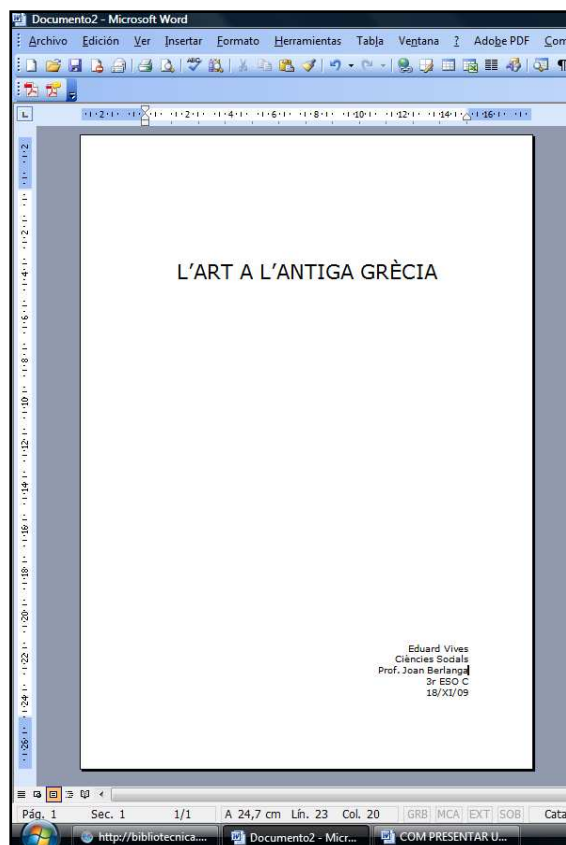
En cas contrari, en les línies següents s'ofereixen tot un seguit de consells per a presentar els treballs

● PARTS DE TREBALL

En la majoria de casos, les parts principals d'un treball són les següents.

Portada: És la part que ens permet identificar el treball. Segons el tipus de treball, la informació que figura a la portada pot variar. Generalment la informacions que han de figurar són:

- Títol del treball
- Nom i cognoms de l'alumne
- Assignatura, professor i grup
- Data de presentació

El títol del treball pot ocupar un lloc destacat a la portada, mentre que la resta de la informació pot figurar en un petit racó en la part inferior de la vostra dreta. Això és fa així per a evitar que l'enquadració del treball amagui informació.

La imatge que podeu observar a la vostra dreta és la d'una portada normal. Si voleu podeu afegir alguna imatge o donar-li un format diferent. Recordeu, com diu el tòpic, que un llibre no es jutja per les seves tapes. És cert que una portada ben treballada ofereix una molt bona primera impressió. Però el que realment importa és el contingut del treball. Per tant, la portada ha de ser correcta i ha d'oferir la informació necessària per al professor.

Allò que mai heu de fer és entregar un treball sense cap portada. Una com la de l'exemple es pot realitzar en menys de cinc minuts.

Després de la portada s'acostuma a deixar un full en blanc de cortesia.

Índex: L'índex és un sumari dels continguts del treball en el qual s'han de consignar tots els apartats i subapartats en els que s'ha dividit el treball. Aquests han de figurar per ordre d'aparició indicant la pàgina en la que comencen. Gràcies als índexs hom es pot fer una idea general de l'estructura i dels continguts del treball.

La major part dels treballs que s'han de lliurar han de constar d'un índex. La única excepció són aquells l'extensió dels quals no vagi més enllà dels dos o tres folis, com per exemple un comentari de text o una breu ressenya d'un llibre.

Hi ha un altre tipus d'índex, anomenat índex alfabètic, que habitualment es situa a la part final dels llibres. En aquests es recullen termes especialitzats o noms propis ordenats alfabèticament assenyalant la pàgina en la que apareixen (òbviament un estudiant no ha de fer-ho. Aquesta tasca la realitzen les editorials).

L'Índex està directament relacionat amb l'estructura del treball. Continuant amb l'exemple de la portada, un índex podria estructurar-se de la següent forma

ÍNDEX	
0. INTRODUCCIÓ	pàg.1
1. ELS ANTECEDENTS DE L'ART GREC	
1.1. L'art minoic o cretenc	pàg. 3
1.2. L'art micènic	pàg. 4
2. L'ÈPOCA GEOMÈTRICA	
2.1. La ceràmica	pàg. 5
3. L'ÈPOCA ARCAICA	
3.1. Arquitectura	pàg.6
3.2. Escultura	pàg.7
3.3. Ceràmica	pàg.7
4. L'ÈPOCA CLÀSSICA	
4.1. Arquitectura	pàg.8
4.2. Escultura	pàg.8
4.3. Ceràmica	pàg.9
5. L'ÈPOCA HEL·LENÍSTICA	
5.1. Arquitectura	pàg.10
5.2. Escultura	pàg.10
5.3. Ceràmica	pàg.11
5.4. Pintura	pàg. 12
6. CONCLUSIONS	pàg.13
7. ANNEXOS	pàg.14
8. BIBLOGRAFIA	pàg.18

Els estils de l'índex poden ser diversos. Poden seguir l'estructura:

- 1. ELS ANTECEDENTS DE L'ART GREC.
  - 1.1. L'art minoic o cretenc
    - 1.1.1 Consideracions generals

O d'altres com:

- A. ELS ANTECEDENTS DE L'ART GREC
  - a.1. L'art minoic o cretenc
    - Consideracions generals
    - L'arquitectura minoica

Hi ha nombrosos estils. No obstant, tots han de reunir uns requisits comuns:

1. Cal distingir els apartats principals dels subordinats. Això es pot fer jugant amb les fonts, les textures i les sangries. Per exemple:

- 1. ELS ANTECEDENTS DE L'ART GREC
  - 1.1. L'art minoic o cretenc
    - 1.1.1. Consideracions generals
    - 1.1.2. L'arquitectura minoica
      - 1.1.2.1. *El palau de Cnossos*

2. Cal que figuri la pàgina on comença cada apartat.

- 1. ELS ANTECEDENTS DE L'ART GREC
  - 1.1. L'art minoic o cretenc pàg.1
    - 1.1.1. Consideracions generals pàg.1
    - 1.1.2. L'arquitectura minoica pàg.2
      - 1.1.2.1. *El palau de Cnossos* pàg.3

3. A l'índex cal que figurin tots els apartats en els que heu dividit el treball. Això vol dir que a l'índex no hi han de ser únicament els apartats referents a la matèria de la qual s'està fent el treball, sinó el conjunt de tots els apartats.

Exemple: Si es realitza un treball sobre l'art grec a l'índex no només hi han de figurar els apartats que parlin de l'art grec, sinó també d'altres apartats que no són pròpiament matèria, com ara la bibliografia, els annexos ... etc.

4. Normalment l'índex es situa després de la portada o després del full de cortesia situat després de la portada.

5. La longitud de l'índex serà tan llarga com apartats tingui el treball. Quan es fan treballs complexos, amb molta matèria i molts apartats es pot donar el cas d'índexs que s'estenguin per dues o més fulles.

Cos del treball: El cos del treball es pot fer de diferents formes. Depèn de molts aspectes, però sobretot del tipus de treball que es pretengui fer. No tindran el mateixos apartats un treball de

recerca, una ressenya o molts altres tipus de treball. En general, es poden distingir els següents apartats.

- **Introducció.** En aquest apartat s'expliquen la temàtica, els objectius, la metodologia i l'estructura del treball. En alguns casos també es pot exposar la justificació del treball.
- **Cos central.** El cos central desenvolupa el contingut principal del treball organitzat en apartats o seccions.
- **Conclusions.** A les conclusions es recullen els aspectes més rellevants del treball. La seva finalitat és donar coherència i sentit al desenvolupament de tot el treball. Acostuma a ser la part més important de totes.
- **Opinió personal.** La inclusió d'aquest apartat es força discutible i està en funció de la naturalesa del treball. Si el que es fa és un treball de recerca o una petita investigació, l'opinió personal sovint queda enquadrada dins les conclusions, ja que aquestes reflecteixen el punt de vista de la persona que ha fet la feina. En aquest cas l'apartat d'opinió personal és completament prescindible.
Si, per contra, s'ha dut a terme una ressenya o un resum d'un llibre, pot resultar interessant una petita opinió personal en la que es valori la lectura.
No s'ha de perdre mai de vista que les opinions, per molt personals que siguin, han de ser respectuoses i han d'estar ben argumentades.

Annexos: Els annexos tenen com a objectiu completar el cos del treball amb informació que no s'ha inserit dins el treball per a no trencar el seu discurs o el seu ordre, o per aportar informació addicional o dades complementàries que ajudin a entendre millor el treball.

En els annexos s'hi poden incloure imatges, fotografies, dibuixos, gràfics, taules, mapes, plànols ...etc. Cada annex ha d'especificar quina informació conté.

Bibliografia: La bibliografia està formada pel conjunt de llibres i documents, citats o no, que s'han consultat per a realitzar el treball. Aquesta sempre està al final del treball i ha d'estar ordenada alfabèticament per autors. En alguns casos, principalment en treballs de l'àmbit de les ciències, la bibliografia pot estar ordenada segons la data. No obstant el més habitual és el criteri alfabètic.

En el cas que es vulgui presentar una bibliografia temàtica, recomanacions bibliogràfiques o estats de la qüestió, aquesta no ha de formar part de l'apartat de bibliografia, sinó que ha de ser tractada com un annex més.

Hi ha diversos estils per a fer la bibliografia. No obstant, qualsevol bibliografia ha de contenir la informació següent:

- Nom i cognoms de l'autor
- Títol de l'obra
- Editorial
- Col·lecció
- Ciutat
- Edició i any de l'edició
- Pàgines consultades

De les moltes formes de citar que existeixen podeu usar els següents exemples:

WOODFORD, Susan. Grecia y Roma. Col. Introducción a la Historia del Arte Universidad de Cambridge. Editorial Gustavo Gili, Barcelona, 3ª ed. 1990, pàgs. 10 -25.

Woodford, S. *Grecia y Roma*. Col. Introducció a la Història del Arte Universidad de Cambridge. Editorial Gustavo Gili, Barcelona, 3ª ed. 1990, pàgs. 10 -25.

En el cas que citeu un capítol d'un autor dins una obra col·lectiva o quelcom similar, podeu usar formes com la següent:

SABATÉ CURULL, Flocel. "Renovació econòmica y social: el mundo urbano", a ÀLVAREZ PALENZUELA V.A. (coord.). *Historia Universal de la Edad Media*. Ariel Historia, Barcelona, 1a ed. 2002, pàgs. 501 – 525.

Webs consultades: Cada vegada és més usual que es citi informació que contenen algunes webs. De cara a citar webs, podeu seguir les següents recomanacions:

- Vigileu amb el que jo anomeno "Sr. Google". La majoria dels estudiants que fan una recerca teclegem el nom al Google i prenen la primera informació que se'ls presenta. Això no s'ha de fer mai!. Cal ser crític i contrastar la informació amb pàgines webs fiables.
- Consulteu només aquelles webs que són fiables. Per "webs fiables" s'entenen aquelles darrera de les quals hi ha una institució oficial, un organisme científic, un centre docent, un mitjà de comunicació, la web personal d'una persona de reputació contrastada... etc. Per exemple:
  - o <http://www.enciclopedia.cat>
  - o <http://www.rae.es>
  - o <http://www.lavanguardia.es>
  - o etc.
- Eviteu citar les webs de les que desconeixeu l'origen. No es poden citar webs de les que es desconeix qui penja la informació. És més, s'ha de desconfiar de la informació que aporten aquest tipus de webs. La majoria acostumen a no tenir domini propi (una adreça pròpia, tipus <http://www.exemple.com>) i estan allotjades en servidors gratuïts tipus Geocities, MySpace, IEspana... etc. Compte, això no significa que totes aporten informacions incorrectes o errònies. Però en no saber qui hi ha darrera i sense tenir una idea clara de la informació que s'està cercant, cal estar alerta i desconfiar un pel.

Quan es cita una web, ho podeu fer de dues formes:

- D'una banda citar la web fe forma genèrica i ja n'hi ha prou
  - o Ex: <http://www.lavanguardia.es>
- De l'altra, es cita l'enllaç exacte on s'ha trobar la informació. Aquesta segona forma és la més habitual ja que, com que la majoria de treballs es presenten tant impresos com en suport informàtic, el corrector pot comprovar la veracitat de la cita
  - o Ex: <http://www.lavanguardia.es/internacional/article/guerra.pdf>

● CITES BIBLIOGRÀFIQUES

Les cites bibliogràfiques són una part essencial de qualsevol treball, ja que remetent a les fonts emprades. Fan referència a opinions, dades, frases, informacions, fragments de text, taules, gràfics, etc., que s'insereixen i recolzen el discurs del treball. El seu us és fonamental per demostrar la

veracitat del discurs i per recollir i mostrar informacions que no són pròpies. Això dona al treball rigor i honestat, ja que així es demostra que no s'està plagiant res

Les cites poden ser:

- **Directes:** Sovint van entre cometes, com per exemple:

“Los griegos adoptaron el método egipcio de trabajo y en gran parte el sistema egipcio de proporciones. Es por eso que las primeras estatuas griegas recuerdan tanto a las egipcias”¹

Si el tros que és vol citar és un fragment més llarg, és a dir un paràgraf sencer o més i tot, sovint el que es fa es reduir-ne el tamany i els marges. Per exemple:

Hi ha discussions entre els historiadors de l'art a l'hora d'establir quin és el grau d'influència que l'escultura grega va tenir en la romana. Per a la historiadora de l'art Susan Woodford:

La escultura romana toma fielmente como modelo a su predecesora la griega. Incluso artifices griegos son sus propios autores. La mayoría de las obras griegas se conocen en Hispania a través de las copias romanas.²

Altres historiadors, no conformes amb afirmacions d'aquestes característiques, es situen en el pol oposat...

- **Indirectes:** Exemple: Susan Woodford és de l'opinió que els grecs van adoptar el mètode egipci de treball...³
- Hi ha molts altres sistemes per a citar, com p.e. el sistema Harvard que seria una cosa així com: (WOODFORD 1990: 26), i molts d'altres. Ara per ara, no cal que s'exposin.

Cal adonar-se que bé s'empri el sistema indirecte o directe, la cita corresponent ha d'estar indicada per un numeret en format superíndex que ens remet a peu de pàgina, on figura la referència bibliogràfica. Avui dia, la majoria de processadors de text permeten realitzar aquesta tasca.

• EL FORMAT

Els processadors de text disposen d'un gran assortiment de fonts. Les més habituals a l'hora de fer treballs són la Times New Roman, Arial o Verdana. Es poden usar moltes altres fonts com la Calibri (que s'usa en aquest document), Tahoma, Book Antiqua. No s'han de triar fonts molt fantasioses, ja que dificulten la lectura del treball.

El tamany de la font acostuma a ser:

- 14 per als títols
- 12 – 11 per al text
- 9 -8 per a les cites o referències

---

¹ WOODFORD, Susan. Grecia y Roma. Col. Introducción a la Historia del Arte Universidad de Cambridge. Editorial Gustavo Gili, Barcelona, 3ª ed. 1990, pàg. 13

² WOODFORD, Susan. Grecia y Roma. Col. Introducción a la Historia del Arte Universidad de Cambridge. Editorial Gustavo Gili, Barcelona, 3ª ed. 1990, pàg. 126.

³ WOODFORD, Susan. Grecia y Roma. Col. Introducción a la Historia del Arte Universidad de Cambridge. Editorial Gustavo Gili, Barcelona, 3ª ed. 1990, pàg. 126.

Normalment s'usa un interlineat d'1,5 o de 2, mai superior. Tanmateix es recomana que els marges de les pàgines no superin els 3 cm, oscil·lant entre els 2 i 3 cm.

Les pàgines han d'estar numerades. La numeració s'ha d'iniciar immediatament després de la portada, en el full que segueixi, sigui el full blanc de cortesia o bé un altre.